

26 Ιουλίου 2015

Η κατάργηση του θανάτου...

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Οι απόψεις της υπαρξιακής ψυχολογίας του Irvin Yalom υπό το φως της εκκλησιαστικής παράδοσης.

Η Εκκλησία αρνείται να εξωραΐσει τον θάνατο, επειδή ο Χριστός δεν ήλθε για να μας συμφιλιώσει με τον θάνατο• ήλθε για να καταργήσει τον θάνατο και τις συνέπειές του στη ζωή μας. Ο ίδιος δακρύζει μπροστά στο μνήμα του φίλου Του Λαζάρου, αλλά και στη Γεσθημανή είναι γεμάτος αγωνία μπροστά στον δικό Του θάνατο.

Ο θάνατος εκτιμάται ως τραγωδία και όχι ως φυσική κατάληξη της ύπαρξης,

επειδή καταστρέφει τον «κατ' εικόνα Θεού» δημιουργημένο άνθρωπο: «Θρηνώ και οδύρομαι όταν εννοήσω τον θάνατον, και ίδω εν τοις τάφοις κειμένην την κατ' εικόνα Θεού πλασθείσαν ημίν ωραιότητα, άμορφον, άδοξον, μη έχουσαν είδος».

Ο Γέροντας Σωφρόνιος αξιολογεί τον θάνατο ως «παράλογον», ως φαινόμενο παρά φύσιν και αντίθετο προς τον προορισμό του ανθρώπου. Ο θάνατος είναι ο κοινός μας εχθρός. Παλεύουμε για την προσωπική ανάσταση και την ανάσταση παντός άλλου.

Η υπέρβαση του θανάτου δε θα γίνει μόνο με τη διάσωση του προσώπου, την ανάσταση των σωμάτων, αλλά πραγματώνεται σε αυτόν εδώ τον κόσμο κάθε φορά που ο πιστός προκρίνει το θέλημα του Θεού, προκρίνει τη ζωή και όχι την αμαρτία και τον θάνατο. Αυτός είναι ο λόγος που ο Χριστός προσεύχεται στον Πατέρα: «ουκ ερωτώ ίνα άρης αυτούς εκ του κόσμου, αλλ' ίνα τηρήσης αυτούς εκ του πονηρού...». Σε αντίθετη περίπτωση, υποτάσσουμε την ζωή μας σ' ένα διαρκή θάνατο μέχρι τον τερματισμό της.

Παρατήρηση: Η παρούσα ανάρτηση αποτελεί απόσπασμα από το άρθρο της Πανωραίας Κουφογιάννη, «Υπερβαίνοντας το φόβο του θανάτου.»

Περιοδικό: “Ψυχής δρόμοι”, τεύχος 7, Εκδόσεις “Αρμός” (www.armosbooks.gr)